

ELVIRA MADIGAN

Det bekanta kärleksparet rymde från Sundsvall till Danmark.
Dramat utspelades 18 juli 1889 nära Troense på Taasinge, en ö
strax söder om Fyn.

Berättande

Johan Lindström Saxon

Sor - ge - li - ga sa - ker
hän - da, än i vå - ra dar min -
sann, Sor - ge - li - gast är dock
den - na, om El - vi - ra Ma - di -
gan. Sor - ge - li - gast är dock
den - na, om El - vi - ra Ma - di - gan.

Vacker var hon som en ängel,
ögon blå och kinder röd',
smärt om livet som en stängel;
men hon fick en grymmer död.

När hon dansade på lina
likt en liten lärka glad,
bördes bifallaropen vina
ifrån fyllda bänkars rad.

Så kom greve, löjtnant Sparre,
vacker var han, utav börd,
ögon lyste, hjärtat darra',
och hans kärleksbön blev hörd.

Greve Sparre, han var gifter,
barn och maka hade han,
och från dessa då han rymde
med Elvira Madigan.

Så till Danmark styrdes färden,
men det tog ett sorgligt slut,
ty långt ut i vida världen
längta' de att slå sig ut.

Det tog slut på deras pengar —
ingenting att leva av!
För att undgå ödet stränga
taga de sin ro i grav.

Så pistolen greven lade
i sin hand och sikte tog.
Skottet träffa' Elviras hjärta,
knappt hon andas, förr'n hon dog.

Ack, hör nu, ni ungdomsglada,
som så sällan ser er för,
att ni ej i blod få bada
ock en gång, förrän ni dör.

Johan Lindström Saxon